

Sygn. akt. IV Ka 554/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński

Sędziowie SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

SSR del. do SO Ireneusz Stembalski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Bogdana Myrny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013r.

sprawy **T. F.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 30 października 2012 roku sygn. akt V K 1318/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż karę pozbawienia wolności wskazaną w części wstępnej wyroku oskarżony odbył w okresie od 27 października 2009r. do dnia 23 maja 2011r.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt: IV Ka 554/13

UZASADNIENIE

T.(...)został oskarżony o to, że w październiku 2011 r. we W. nabył za kwotę 100 zł telefon komórkowy marki B. (...) o wartości 1.200,00 zł pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 22 października 2011 r. we W. na szkodę J. A., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 27 lipca 2007 r., sygn. akt II K 636/07 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 28 października 2010 r., sygn. akt V K 904/10 na karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 września 2009 r. do 28 października 2010 r., tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem zaocznym z dnia 30 października 2012 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia:**

I. uznał oskarżonego T. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 9 marca 2012 r.;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł **oskarżony**, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony wiedział, że zakupiony telefon pochodził z kradzieży, a nadto rażąco niewspółmierność kary wyrażającą się w orzeczeniu wobec niego kary pozbawienia wolności zamiast kary ograniczenia wolności.

Wskazując na powyższe, oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie mu kary 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez zobowiązanie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżony wyrok podlegał zmianie, jednak z innych przyczyn niż zostały wskazane w środku odwoławczym. Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd Rejonowy prawidłowo zebrał i ocenił materiał dowodowy sprawy, zasadnie przypisując oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu przestępstwa, zaś wymierzone mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz 30 stawek dziennych grzywny niewątpliwie nie raziły swą surowością. W konsekwencji zarzuty podniesione w apelacji oskarżonego należało uznać za oczywiście bezzasadne, zaś zmiana zaskarżonego wyroku wynikała wyłącznie z częściowo błędnych ustaleń Sądu I instancji dotyczących okresu uprzednio odbywanej przez oskarżonego kary pozbawienia wolności, co miało związek z przypisaniem mu działania w warunkach powrotu do przestępstwa. W konsekwencji Sąd Okręgowy dokonał stosownej modyfikacji zaskarżonego wyroku, co nie wpływało jednak w żaden sposób na ustalenia w przedmiocie sprawstwa i winy oskarżonego.

Wbrew zarzutom apelacji, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynikało, że nabywając telefon komórkowy oskarżony miał pełną świadomość swojego bezprawnego działania. Sam oskarżony przyznał wszak, że zakupił telefon za kwotę 100 zł, co potraktował jako oczywistą „okazję”. Oskarżony musiał mieć przy tym świadomość bezprawnego pochodzenia rzeczy, bowiem zakupienie wartościowego przedmiotu od nieznanego osoby za kwotę rażąco odbiegającą od wartości rynkowej niewątpliwie wzbudza u każdego rozsądnego człowieka przeświadczenie, że rzecz ta może pochodzić z czynu zabronionego. Mając przy tym na uwadze wcześniejszą karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, a także wskazania logiki oraz doświadczenia życiowego należało uznać, że zapewnienia oskarżonego o braku wiedzy dotyczącej pochodzenia telefonu stanowiły wyłącznie element przyjętej przez niego linii obrony, ukierunkowanej na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione przez niego przestępstwo.

Także podniesiony przez skarżącego zarzut rażącej niewspółmierności kary należało uznać za oczywiście bezzasadny. Biorąc pod uwagę, że oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu zabronionego w warunkach powrotu do przestępstwa, orzeczona kara nie tylko nie była surowa, ale musiała wręcz uchodzić za nad wyraz łagodną. Sąd I instancji wymierzył przecież oskarżonemu karę 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, a więc karę w dolnych

granicach ustawowego zagrożenia, zawieszając nadto jej wykonanie na okres próby wynoszący 3 lata. Wskazać zaś należy, że w razie popełnienia czynu w warunkach art. 64 § 1 kk Sąd może orzec karę w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd I instancji mógłby więc orzec wobec oskarżonego karę do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zważyć przy tym należy na fakt, że oskarżony w sposób ewidentny dążył do osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej, o czym świadczyło nie tylko nabycie telefonu za rażąco niską cenę 100 zł, ale także późniejsza jego sprzedaż za kwotę 450 zł. Wobec braku apelacji oskarżyciela publicznego, Sąd Okręgowy nie mógł orzekać na niekorzyść oskarżonego, chociaż ujawnione w sprawie fakty dawały podstawy do rozważenia, czy adekwatną reakcją na popełniony czyn nie byłaby jednak kara o charakterze bezwzględny. Niezrozumiała dla Sadu Okręgowego była przy tym argumentacja skarżącego dotycząca jego rzekomej trudnej sytuacji osobistej, co wyraża się w narodzinach jego córki, która wymaga stałego leczenia (...). Wszak orzeczona wobec oskarżonego kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zapewnia mu możliwość pozostania na wolności, kontynuowania pracy oraz sprawowania bieżącej opieki nad córką, stąd zastosowany przez Sąd I instancji środek reakcji karnej niewątpliwie nie godzi w stosunki zawodowe i rodzinne oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji w przedmiocie sprawstwa i winy, a także w przedmiocie orzeczonej wobec oskarżonego kary było co do zasady prawidłowe. Sąd Okręgowy zmodyfikował jedynie nieprawidłowe ustalenie Sądu Rejonowego dotyczące okresu odbywania przez oskarżonego wcześniejszej kary pozbawienia wolności. Sąd I instancji błędnie przyjął za aktem oskarżenia, że wykonywanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności rozpoczęto z dniem 27 września 2009 r. i zakończono w dniu 28 października 2010 r., podczas gdy z materiału dowodowego sprawy, zwłaszcza odpisu wyroku, jednoznacznie wynika, że karę łączną orzeczoną wobec oskarżonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 28 października 2010 r. (sygn. akt V K 904/10) odbywał on- przy uwzględnieniu okresu zaliczenia- od dnia 27 października 2009 r. do dnia 23 maja 2011 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbywania reszty kary (k. 22). W konsekwencji wskazany w opisie czynu okres odbywania powyższej kary należało w sposób odpowiedni zmodyfikować, co stało się wyłączną przyczyną częściowej zmiany zaskarżonego wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy oparł o art. 624 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, uznając że sytuacja osobista i majątkowa oskarżonego przemawia za zwolnieniem go z ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.